

af Magelighedshensyn Detailhandleren gøre det, og saa har han maaske gjort det ude i sin Bågekælder. Det er imidlertid noget, man er kommet bort fra, idet Margarineomsætningen er blevet alt for stor, og det sinker Ekspeditionen alt for meget at indlade sig paa dette Arbejde. Den Blanding, som nu finder Sted i Hjemmene, kan ikke udføres saa smukt og godt, som Fabrikken vilde kunne gøre det, idet det er aldeles givet, at naar Margارين en Gang er æltet igennem og derefter igen skal gennemæltes og farves, bliver Kuløren uregelmæssig, ligesom det blanke Skær, som fremkommer efter den første Æltning, gaar tabt. Derfor har det ogsaa for Hjemmemarkedet sin Betydning at komme bort fra Farveforbudet.

Naar vi ser paa de Udtalelser, som er indhentet af den højtærede Landbrugsminister, dels fra Landbrugsraadet, hvor et Flertal er for Ændringen, dels fra Mejeriforeningernes Fællesrepræsentation, hvor et Flertal ligeledes er for Ændringen, synes jeg ikke, Betænkelighederne kan være saa store. Disse Udtalelser viser dog, at der indenfor Landbruget er en Stemning for Indførelse af denne Ændring. Naar den højtærede Ordfører for Venstre (Ole Hansen) citerede følgende Stykke af Hr. Konsulent Harald Fabers Indlæg: „Det hidtil opretholdt indirekte Udførselsforbud har utvivlsomt været til stor Gavn; det har været et af de Momenter, som har hjulpet den danske Smørproduktion og støttet Smørrets Renommé“, vilde jeg have læst videre, idet der staar: „Men jeg mener, at nu kan Smørret undvære denne Støtte.“ Det mener jeg ogsaa.

Hans Nielsen: Det foreliggende Lovforslag har jo meget til fælles med det Lovforslag, der var fremsat her i Landstinget i Samlingen 1916—17. Der er ganske vist en Forskel, idet man den Gang i Folketinget, af Ængstelse for, at Udførsel af frit farvet Margarine skulde skade det danske Smørmarked i Udlandet, vedtog, at Margarine til Udførsel ikke maatte farves anderledes end hidtil, men Farvningsbestemmelsen ophævedes for Margarine til Forbrug i Indlandet. Det er den samme Ængstelse, der fremkommer fra Mejeriorganisationerne nu, Ængstelsen for, at Ophævelsen skal skade det danske Smørs Renommé i Udlandet og derved mulig bevirke, at Smørret hjembringer en mindre Pris og et mindre Beløb end hidtil. Jeg mener for Resten, at dette ikke alene er et Landbrugsspørgsmaal, men en Sam-

fundssag. Det gælder jo om, at de Varer, der udføres, hjembringer saa mange Penge som muligt, og hvis en Udførsel af Margarine i farvet Tilstand skulde bevirke, at der skete en Forringelse af Eksportsmørrets Pris, vilde Farvningsfriheden efter min Mening være dyrekøbt. Ellers er der sikkert ingen her i Landet, der har noget imod, at Margarinefabrikkerne faar Frihed til at farve deres Margarine, som de mener, det passer Forbrugerne bedst. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Nina Bang) har Ret i, at der gør sig en hyklerisk Margarineforskrækkelse gældende. Maaske kunde det ærede Medlem have sagt en hysterisk Margarineforskrækkelse, men Hyklery er det ikke, det er Alvor fra Mejeriorganisationernes Side, naar de udtaler Ængstelse for, at en saadan Frihed til Farvning af Margarine muligvis kan skade vort Smørs Renommé i Udlandet; derfor har de ogsaa foreslaaet, at Margarinens Smørfedtindhold skulde nedsættes til indtil 3 pCt. Det er med god Grund, man forlanger, at Margارين skal have et mindre Smørindhold end hidtil. Og der er jo altid Raad for at faa mere Smør blandet i Margارين; naar man køber et Pund Smør og blander det med Margarine, har man jo det samme paa en anden Maade. Jeg ved godt, at det medfører nogen Ulejlighed, men denne Ulejlighed maa man finde sig i, hvis der er den mindste Fare for, at for stor Frihed paa dette Omraade skulde kunne bevirke, at Prisen paa Smørret, hvoraf vi har saa stor en Eksport til Udlandet, vilde falde. Det er rigtigt, som det er blevet udtalt af andre ærede Ordførere, at der er kommet Krav baade fra de handlendes og fra Fabrikanternes Side, samt at der er fremsat Ænske fra Københavns Husmoderforenings Side om Farvningsforbudets Ophævelse, og jeg forstaar egentlig godt, at man gerne vil have sit Smøremiddel, selv om det er Margarine, til at ligne Smørret saa meget som muligt; man ønsker, at Margارين skal ligne Smørret, thi naar man bruger den til Bordbrug, vil man helst have, at den skal have en Farve, som tækkes Øjnene. Men jeg tror alligevel, man skal være lidt varsom, lidt forsigtig med at tillade en saadan Farvning, naar der er Tale om Margarine, der skal anvendes til Udførsel.

Jeg ved ikke, hvorvidt Margarinefabrikanterne her i Landet vil være tilfredse, hvis man nøjes med det, der blev vedtaget i Folketinget i 1916: at der gives Tilladelse til frit at farve den Margarine, der bruges herhjemme, medens alt, hvad der udføres, under-